

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 09-05-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1601180
Dok. nr.: 359332

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 3. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 30 (L 185 – Lov om anvendelse af tvang ved somatisk behandling af varigt inhabile (Tvangsbehandlingsloven)) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 30:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan det sikres, at der ikke udvikles forskellig praksis på forskellige behandlingssteder i forhold til f.eks. hvornår tvangsbehandlingen igangsættes, ministeren bedes herunder oplyse, om der f.eks. skal oprettes et videnscenter, der kan vejlede om det.”

Svar:

Som det fremgår af de foreslåede §§ 4-5 og §§ 6-12, er der fastsat helt faste kriterier for beslutninger om tvang, men det kan selvsagt ikke på forhånd – som ved andre beslutninger, der bygger på et menneskeligt skøn – garanteres, at reglerne administreres fuldstændigt identisk på hvert sygehus og på hvert plejecenter.

I den forbindelse vil jeg fremhæve, at blandt andet de foreslåede regler om klagemuligheder og det gældende tilsyn efter min opfattelse kan være medvirkende til at sikre en mere ensartet praksis for hele landet.

Hertil kommer det foreslåede krav om indberetning af beslutninger om tvang til Sundhedsdatastyrelsen og det forhold, at Sundhedsdatastyrelsen skal stille de indberettede oplysninger til rådighed for regioner og kommuner til brug for disses overvågning med anvendelsen af tvang.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, sikres der herved det nødvendige grundlag for regionernes og kommunernes statistiske, planlægningsmæssige og styringsmæssige opgaver i forhold til beslutninger om tvang. Det sikres, at regioner og kommuner selv kan overvåge omfanget af beslutninger om tvang, og at de ved konstatering af uregelmæssigheder eller atypiske mønstre i administrationen af reglerne får mulighed for at sikre en mere hensigtsmæssig praksis.

Det er vigtigt for mig at understrege, at ansvaret for at sikre, at tvangsbehandling sker efter de fastsatte kriterier og ikke anvendes i et unødigt omfang ligger hos den enkelte sundhedsperson og de drifts- og personaleansvarlige myndigheder m.v.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Frederik Rechenback Enelund